

178

USTAWA

z dnia 23 października 1987 r.

o utworzeniu urzędu Ministra Edukacji Narodowej.

Art. 1. Tworzy się urząd Ministra Edukacji Narodowej.

Art. 2. Do zadań Ministra Edukacji Narodowej należy realizacja polityki państwa w dziedzinie kształcenia, nauczania i wychowania dzieci i młodzieży na potrzeby socjalistycznego społeczeństwa i państwa, w szczególności:

- 1) określanie zasad i organizowanie kształcenia i wychowania kadr na potrzeby gospodarki i kultury narodowej przez:
 - a) prognozowanie i planowanie rozwoju oświaty i szkolnictwa wyższego, szkół wszystkich szczebli, placówek oświatowych i dokształcania dorosłych oraz upowszechniania nauczania na poziomie średnim, w tym także rzeczowych i finansowych środków niezbędnych do działalności tych jednostek,
 - b) ustalanie zasad tworzenia sieci szkolnej i placówek oświatowo-wychowawczych oraz ich organizacji, a także wnioskowanie w sprawach tworzenia, znoszenia, łączenia i przekształcania szkół wyższych,
 - c) ustalanie planów i szkolnych programów nauczania oraz zasad, form i metod prowadzenia działalności dydaktycznej, a także zasad opracowywania planów studiów i programów nauczania w szkołach wyższych,
 - d) opracowywanie jednolitej koncepcji wychowania młodego pokolenia na świadomych swych praw i obowiązków obywateli socjalistycznego państwa i koordynacja działań organów administracji państwowej w tym zakresie, realizacja wynikających z tej koncepcji zadań we wszystkich rodzajach szkół oraz placówek oświatowo-wychowawczych,
 - e) współdziałanie z właściwymi organami i organizacjami w zakresie kształtowania i rozwoju bazy materialnej szkolnictwa,
 - f) współdziałanie w sprawach dotyczących warunków rozwoju młodego pokolenia, w tym w przeciwdziałaniu zjawiskom patologii społecznej wśród młodzieży,
 - g) ustalanie zasad przyjęć dzieci i młodzieży do szkół i innych placówek oświatowych i wychowawczych oraz zasad i limitów przyjęć na pierwszy rok studiów,
 - h) kształtowanie i realizacja polityki wydawniczej w zakresie wydawnictw szkolnych, naukowych i naukowo-dydaktycznych,
 - i) kontrolę realizacji obowiązku szkolnego, procesu dydaktyczno-wychowawczego oraz działalności szkół;
- 2) opracowywanie zasad i tworzenie warunków kształcenia, dokształcania i doskonalenia kadr nauczy-

cielskich i kadr naukowych oraz prowadzenie spraw związanych z określaniem i nadawaniem stopni i tytułów naukowych,

- 3) organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie nauki, oświaty i szkolnictwa wyższego,
- 4) współdziałanie w organizowaniu wymiany z zagranicą grup dzieci i młodzieży,
- 5) wykonywanie zadań w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa oraz innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 3. Do zadań Ministra Edukacji Narodowej należy realizacja polityki państwa w dziedzinie badań naukowych, w szczególności przez:

- 1) udział w kształtowaniu prognoz i programów rozwoju nauki,
- 2) współdziałanie w sprawach określania zasad planowania, finansowania i organizowania badań naukowych,
- 3) współdziałanie w dziedzinie tworzenia oraz nadzór nad powierzonymi centralnymi programami badawczo-rozwojowymi i centralnymi programami badań podstawowych,
- 4) nadzór nad programowaniem badań naukowych w podległych placówkach i nad ich realizacją,
- 5) współdziałanie w organizowaniu krajowego systemu informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej,
- 6) wykonywanie nadzoru nad narodowym zasobem archiwalnym.

Art. 4. Minister Edukacji Narodowej jest koordynatorem realizacji polityki państwa w zakresie kształcenia, nauczania i wychowania oraz wykonuje — na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach — zadania i obowiązki organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych i organów sprawujących nadzór nad jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz innymi jednostkami organizacyjnymi.

Art. 5. 1. Minister Edukacji Narodowej, sprawując nadzór i kontrolę nad podległymi mu szkołami wyższymi, może:

- 1) przeprowadzać kontrolę działalności szkół i żądać odpowiednich wyjaśnień od organów szkoły i innych ciał kolegialnych działających w szkole na podstawie przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym lub statutu szkoły, zwanych dalej „innymi ciałami kolegialnymi”,
- 2) w razie bezczynności w realizacji wniosków kontrolnych — wydawać organom szkół polecenia usunięcia stwierdzonych naruszeń prawa lub ważnego interesu społecznego.

2. Minister Edukacji Narodowej w celu zapewnienia pełniejszego uczestnictwa szkoły wyższej w dziele wszechstronnego rozwoju nauki, kultury i gospodarki narodowej oraz ze względu na ważny interes społeczny może nałożyć na podległą szkołę wyższą, po zasięgnięciu opinii rektora i senatu, obowiązek realizacji określonego zadania naukowego lub dydaktycznego, wskazując materialne środki jego realizacji, a także wprowadzić odpowiednio zmiany w planie rzeczowo-finansowym szkoły.

3. Minister Edukacji Narodowej w celu racjonalizacji zatrudnienia i dostosowania struktury organizacyjnej do zakresu zadań dydaktycznych, wychowawczych i naukowych szkoły wyższej może określać, po zasięgnięciu opinii rektora i senatu, normy obsady osobowej szkoły lub jej poszczególnych jednostek organizacyjnych, a także wprowadzać zmiany w strukturze organizacyjnej szkoły.

4. Minister Edukacji Narodowej w przypadku rażącego naruszenia prawa lub ważnego interesu społecznego w podległej szkole wyższej poleca właściwym organom usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie, a w razie bezskutecznego upływu tego terminu może stosownie do charakteru tych naruszeń:

- 1) uchylić lub wstrzymać wykonanie uchwały lub decyzji organów szkoły,
- 2) odwołać osobę pełniącą funkcję organu jednoosobowego lub jego zastępcy albo funkcję kierownika lub zastępcy kierownika jednostki organizacyjnej szkoły, albo osobę będącą z wyboru członkiem organu kolegiального bądź innego ciała kolegiального,
- 3) zawiesić na czas określony uprawnienia stanowiące lub rozwiązać organ kolegialny szkoły albo inne ciało kolegialne,

4) zawiesić na czas określony zajęcia dydaktyczne lub działalność albo rozwiązać jednostkę organizacyjną szkoły,

5) zawiesić obowiązywanie określonych przepisów statutu szkoły, z jednoczesnym ustaleniem trybu postępowania w sprawach regulowanych tymi przepisami.

5. Od decyzji Ministra Edukacji Narodowej w sprawach wymienionych w ust. 4 przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Art. 6. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Edukacji Narodowej.

2. Organizację Ministerstwa Edukacji Narodowej, wykaz jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Edukacji Narodowej oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których Minister jest organem założycielskim, określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 7. 1. Znosi się:

- 1) urząd Ministra Oświaty i Wychowania,
- 2) urząd Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

2. Określone w odrębnych przepisach sprawy należące do Ministra Oświaty i Wychowania oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w zakresie ustalonym ustawą przechodzą do Ministra Edukacji Narodowej.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

179

USTAWA

z dnia 23 października 1987 r.

o utworzeniu Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej.

Art. 1. 1. Tworzy się Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej, zwany dalej „Komitetem”.

2. Komitet jest centralnym organem administracji państwowej do spraw młodzieży, kultury fizycznej i wypoczynku.

Art. 2. 1. Do zadań Komitetu należy realizacja polityki państwa w zakresie spraw określonych w art. 1 ust. 2, a w szczególności:

- 1) opracowywanie założeń polityki państwa w sprawach młodzieży;
- 2) współtworzenie warunków do udziału młodzieży w życiu społeczno-politycznym;
- 3) inicjowanie i współdziałanie w podejmowaniu przedsięwzięć w sprawach warunków życia i działalności zawodowej młodzieży, w tym warunków pracy, polityki zatrudnienia i wynagradzania, adaptacji społeczno-zawodowej, pomocy socjalnej, uczestnictwa w kulturze, ochrony zdrowia, ochrony młodej rodziny i prze-

ciwdziałania zjawiskom patologii społecznej wśród młodzieży;

- 4) opracowywanie programów rozwoju, ustalanie zasad organizacji, upowszechnianie i koordynowanie działalności w zakresie:
 - a) sportu, rehabilitacji i rekreacji ruchowej,
 - b) turystyki socjalnej, społecznego ruchu turystycznego i turystyki kwalifikowanej,
 - c) bazy materialnej kultury fizycznej i wypoczynku;
- 5) współdziałanie w zakresie wychowania fizycznego z właściwymi organami i organizacjami,
- 6) tworzenie warunków do realizacji funkcji wychowawczych, zdrowotnych i poznawczych kultury fizycznej i wypoczynku oraz rozwijanie i koordynowanie propagandy i informacji w tym zakresie;
- 7) określanie polityki i systemu kształcenia, szkolenia oraz doskonalenia kadr w dziedzinie kultury fizycznej i wypoczynku,